

POSTANOWIENIE

11 stycznia 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Mariusz Załucki

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 11 stycznia 2024 r. w Warszawie wniosku A. M.

o zbadanie spełnienia przez SSN Tomasza Szanciło wymogów niezawisłości i bezstronności w sprawie II CSKP 1414/22

z powództwa A. M.

przeciwko Gminie Miasta Szczecin

o zapłatę

odrzuca wniosek.

UZASADNIENIE

Pełnomocnik powódki wniósł o stwierdzenie występowania przesłanek z art. 29 § 5 ustawy o SN wobec SSN Tomasza Szanciło, wyznaczonego do składu Sądu Najwyższego mającego rozpoznać sprawę II CSKP 1414/22. Jako podstawę wniosku wskazał, iż uzasadnieniem występowania przesłanki z art. 29 § 5 ustawy o SN jest udział SSN Tomasza Szanciło w konkursie na wolne stanowisko sędziowskie w Sądzie Najwyższym przed Krajową Radą Sądownictwa ukształtowaną w trybie określonym przepisami ustawy z 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (ustawa nowelizująca KRS), a następnie – po uzyskaniu nominacji do Sądu Najwyższego, orzekanie i sprawowanie przez SSN Tomasza Szanciło wymiaru sprawiedliwości, w tym wyrażanie poglądów orzecznich sprzecznych z dotychczasową linią orzecniczą SN bądź niekorzystnych dla niektórych rodzajów podmiotów. Argumentując swoje stanowisko powołał się m.in. na wybrane

orzecznictwo Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, które ma wspierać złożony przez niego wniosek. Zaprezentował także swoją koncepcję bezstronności, niezależności i niezawisłości, wspierając się poglądami orzecznictwa i doktryny.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Wniosek pełnomocnika obwinionej nie spełnia wymagań formalnych.

Zgodnie z art. 29 § 5 ustawy o SN dopuszczalne jest badanie spełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego wymogów niezawisłości i bezstronności z uwzględnieniem okoliczności towarzyszących jego powołaniu i jego postępowania po powołaniu, na wniosek strony lub uczestnika postępowania przed Sądem Najwyższym, jeżeli w okolicznościach danej sprawy może to doprowadzić do naruszenia standardu niezawisłości lub bezstronności, mającego wpływ na wynik sprawy z uwzględnieniem okoliczności dotyczących uprawnionego oraz charakteru sprawy.

Wniosek o stwierdzenie ww. przesłanek powinien być złożony wobec sędziego Sądu Najwyższego wyznaczonego do składu rozpoznającego: środek zaskarżenia; sprawę dyscyplinarną; sprawę o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej lub tymczasowe aresztowanie sędziów, asesorów sądowych, prokuratorów i asesorów prokuratury; sprawę z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych dotyczącą sędziego Sądu Najwyższego, oraz sprawę z zakresu przeniesienia sędziego Sądu Najwyższego w stan spoczynku (art. 29 § 6 ustawy o SN). Poza tym, wniosek z art. 29 § 5 ustawy o SN powinien zostać złożony w terminie tygodnia od dnia zawiadomienia uprawnionego do złożenia wniosku o składzie rozpoznającym sprawę oraz, aby uczynić zadość wymogom, o których mowa w art. 29 § 9 ustawy o SN, tj. odpowiadać wymogom przewidzianym dla pisma procesowego, a także zawierać żądanie stwierdzenia, że w danej sprawie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 29 § 5 ustawy o SN oraz powoływać okoliczności uzasadniających żądanie wraz z dowodami na ich poparcie.

W świetle wskazanych przepisów wniosek złożony w sprawie wskazuje jedynie, iż pełnomocnik powódki ma wątpliwości co do prawidłowości powołania SSN Tomasza Szanciło, z uwagi na udział w tym procesie KRS ukształtowanej

w trybie określonym przepisami ustawy nowelizującej KRS, a także powołuje się na poglądy orzecznicze wyrażone przez Sąd Najwyższy w składach, w których zasiadał SSN Tomasz Szanciło, kwestionując je, jednak nie wskazuje jak w okolicznościach rozpoznawanej sprawy ewentualne naruszenie standardu niezawisłości lub bezstronności mogłoby wpływać na jej wynik. Po drugie, Wnioskodawca poza przytoczeniem okoliczności faktycznych, które w jego ocenie uzasadniają żądanie, nie przedstawia w zasadzie żadnych dowodów na poparcie tych okoliczności. Po trzecie, Wnioskodawca nie wskazuje żadnych okoliczności towarzyszących powołaniu SSN Tomasza Szanciło i jego postępowania po powołaniu, które miałyby uzasadniać jego żądanie, poza negowaniem niektórych orzeczeń SN. Są to zaś elementy konstrukcyjne i zarazem konstytutywne wniosku, których brak, stosownie do treści art. 29 § 9 pkt 1 i 2 ustawy o SN w zw. z art. 29 § 10 zd. 1 ustawy o SN powoduje konieczność odrzuceniu wniosku przez sąd, bez wezwania strony do usunięcia braków formalnych.

Dodatkowo, w kontekście udziału SSN Tomasza Szanciło w postępowaniu nominacyjnym przed KRS ukształtowanym według przepisów ustawy nowelizującej KRS, trzeba wskazać, iż wniosek pełnomocnika nie uwzględnia obowiązującego porządku konstytucyjnego. Należy bowiem przypomnieć, że Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 25 marca 2019 r., K 12/18, wypowiedział się, co do zgodności powoływania sędziów do KRS ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r., nie stwierdzając naruszenia standardu konstytucyjnego w tym zakresie.

Na marginesie zauważyć należy zawarty we wniosku o stwierdzenie występowania przesłanek z art. 29 § 5 ustawy o SN odrębny wniosek o wyłączenie *in gremio* wszystkich sędziów niewyznaczonych do rozpoznania sprawy, powołanych w określonych okolicznościach, które pełnomocnik powódki zdaje się kwestionować. Wobec tego wniosku należy stwierdzić, iż został on złożony przed wyznaczeniem składu SN, a zatem jest niedopuszczalny, procesowo bezskuteczny i nie wywołuje jakichkolwiek skutków prawnych, nie tamując tym samym rozpoznania wniosku z art. 29 § 5 ustawy o SN. Strona nie ma interesu prawnego w żądaniu wydania rozstrzygnięcia, choćby w kwestii wpadkowej - jak ta

dotycząca wyłączenia sędziego - który uzasadniałby działania sądu poza istniejącym aktualnym, rzeczywistym i konkretnym stosunkiem procesowym.

Z tych przyczyn orzeczono jak w sentencji.

[a!]